

[Justitsministeren.]

store og hele til de gældende Regler, blot at det som nævnt fremtidig principielt bliver Udlændingsnævnet, der skal træffe Afgørelse i disse Sager.

Forslagets § 3 indeholder Regler om, i hvilke Tilfælde en Udlænding bør afvises ved Indrejsen. De i § 3, Stk. 1, under Nr. 1—7 opregnede Tilfælde, der i det hele er i Overensstemmelse med de gældende Regler og den fulgte Praksis, er henlagt til Politiets Afgørelse paa Grund af Tilfældenes ret klare Karakter. Derimod er der ved Forslagets § 3, Stk. 2, gjort den meget vigtige Begrænsning i Politiets Afvisningsbeføjelse, at dersom en Udlænding paaberaaber sig, at han er politisk Flygtning, og sandsynliggør Rigtigheden deraf, maa Politiet ikke paa egen Haand afgøre Spørgsmaalet, men skal snarest forelægge det for Udlændingsnævnet.

§ 3, Stk. 4, indeholder derhos nogle Afvisningstilfælde, hvor Grundlaget for Afvisning i højere Grad beror paa et Skøn, og derfor har man fundet det rigtigst at henlægge disse Tilfælde til Nævnets Afgørelse.

Dette var Reglerne om Afvisning, naar en Udlænding vil ind i Landet. Derefter kommer Reglerne om Udvisning. Reglerne herom indeholdes i §§ 6 og 7. Politiet skal efter Forslaget kun kunne foretage Udvisning i de ganske klare Tilfælde, der omhandles i § 7, ligesom der ogsaa her bliver den Begrænsning i Politiets Beføjelse, at dersom det drejer sig om en politisk Flygtning, skal Politiet forelægge Sagen for Udlændingsnævnet. I øvrigt kan Udvisning kun ske efter Bestemmelse af Udlændingsnævnet i de Tilfælde, der nævnes i Forslagets § 6, Stk. 1.

Indtil der foreligger Afgørelse og Effektuering af, hvorvidt Afvisning eller Udvisning af en Udlænding skal ske, vil det ofte være nødvendigt, at Politiet sikrer sig vedkommende Udlændings Tilstedeværelse. De nærmere Regler herom indeholdes i Lovforslagets § 9, hvortil jeg kan henvise. Disse Bestemmelser svarer i det væsentlige til de Regler, vi har i den nuværende Lovs § 14, men jeg vil gerne understrege, at her er der dog en Nydannelse, som jeg tillægger meget stor Betydning, en Nydannelse, der er en Følge af Nævnets Oprettelse. Man har nemlig lagt den største Vægt paa — og denne Opfattelse deler jeg ganske —, at der bliver Mulighed for at føre en indgaaende Kontrol med de Tilfælde, hvor en saadan Hensættelse af en Udlænding har været nødvendig, og ved Lovforslaget paalægges det derfor Politiet ogsaa at indberette en saadan Hensæt-

telse til Udlændingsnævnet, saa snart den finder Sted. Men dertil kommer videre, at selve Spørgsmaalet om Hensættelsens Opretholdelse uopholdeligt skal forelægges Udlændingsnævnet til Afgørelse, saafremt Hensættelsen udstrækkes ud over 14 Dage. Og endelig er der som en ny Sikkerhed for, at en saadan Udlændings Hensættelse sker under betryggende og kontrollerede Former, tilføjet den Bestemmelse, at Politiet, hver Gang en Maaned er forløbet, uden at Hensættelsen er bragt til Ophør, skal indsende Indberetning til Nævnet herom. Ved disse Regler mener jeg, at det fuldt ud er lykkedes at tilfredsstille de Krav, der maa stilles, og som jeg ikke synes i Øjeblikket er opfyldt i tilstrækkelig Grad, med Hensyn til betryggende Behandling af de Udlændinge, der saaledes hensættes til Bevogtning, enten det sker i Lejre som nu, eller det sker i Arresthus eller andetsteds.

Jeg vil derefter gerne dvæle et Øjeblik ved Forslagets § 15. Som man maaske vil kunne erindre, blev der ved Behandlingen af den sidste Tillægslov her i det høje Ting fra forskellig Side givet Udtryk for en Del Betænkelighed ved, at det var muligt blot ved en kongelig Anordning at fastsætte de nærmere Bestemmelser om Politiets Adgang til at nægte at udstede Pas til en dansk Statsborger eller inddrage et allerede udstedt Pas. Jeg skal ikke nægte, at jeg selv ogsaa nærede en Del Betænkelighed ved den paagældende Bestemmelse, en Bestemmelse, der har vist sig at være nødvendig under de nuværende Forhold. Ved Lovforslaget er man imidlertid gaaet den Vej i selve Loven at fastsætte, i hvilke Tilfælde der skal være Mulighed for Nægtelse af Pasudstedelse eller Inddragelse af udstedt Pas, og disse Tilfælde er derhos saa snævert begrænset, at jeg finder det ubetænkeligt, at Politiet i det saaledes givne Omfang faar Mulighed for at hindre en dansk Statsborgers Udrejse af Landet. Jeg vil i den Forbindelse gerne gøre opmærksom paa, hvad der ogsaa fremgaar af Motiverne, at Udvalget havde foreslaaet, at Justitsministeren skulde have en videregaaende Adgang til at nægte Pasudstedelse eller inddrage allerede udstedt Pas, men at jeg netop paa Grund af de Betænkeligheder, som jeg har nævnt, at jeg har haft ved disse Bestemmelser, ikke har kunnet følge Udvalgets Forslag paa dette Punkt.

Forslagets § 16 er i Realiteten i Overensstemmelse med de gældende Regler, dog at det foreslaas, at den i Øjeblikket ved Udrejse til de fleste Lande gældende Visumpligt for danske Statsborgere skal fastsættes ved kon-